

[Statsministeren.]

Ja, jeg kan vist forlade markedsejnet. Måske burde jeg lige minde om, at et meget stort flertal i dette ting den 12. november 1964 under en udenrigspolitisk debat vedtog en dagsorden om markedsproblemerne, der konkluderer i en opfordring til regeringen om — jeg citerer —

„... nøje at følge udviklingen og have sin opmærksomhed henvendt på at finde nye veje, som kan føre frem til virkeliggørelse af målsætningen for Danmarks markedspolitik: et omfattende europæisk fællesskab.“

Det er altså det, vi har besluttet med et meget stort flertal her i tinget, og som vel fortsat er grundlaget for Danmarks markedspolitik.

Jeg har i disse dage sammen med megen anden virksomhed den glæde at være officiel vært for den svenske statsminister og hans frue. Det er, så vidt jeg ved, første gang, at en nordisk statsminister aflægger officielt besøg i Danmark, og jeg synes, det er en begivenhed, det på mange måder er værd at hæfte sig ved. Jeg håber, det lykkes os at give ham et virkelig alsidigt indtryk af Danmark, af dansk erhvervsliv og af hele den vældige udvikling, der på så mange felter for tiden foregår i dette land. Det var oprindelig planen, at den svenske statsminister også skulle have besøgt den grønlandske landsdel, og jeg vil gerne på baggrund af min egen rejse til Grønland, som blev omtalt i går af hr. Knud Hertling, sige, at jeg havde glædet mig meget til at vise den svenske statsminister netop Grønland. Men hans besøg trak ud til så sent på året, at vi mente, det var klogere at udskyde et besøg i Grønland til en anden gang, men jeg håber at kunne vende tilbage til det.

Statsminister Erlanders besøg her blev indledt med en samtale især om vor deltagelse i det europæiske samarbejde. Denne samtale var af en virkelig betydelig interesse. Det viste sig på dette møde, at der var dansk-svensk enighed om at beklage det herskende dødvande i den europæiske udvikling og enighed om at føre debatten herom videre i Nordisk Råd samt enighed om inden da at søge problemerne drøftet på en række møder, der vil finde sted i den nærmeste fremtid. Vi venter besøg af den

norske statsminister — jeg tror, det er i midten af måneden, han kommer — og den 21. oktober mødes de nordiske samarbejdsministre i Oslo; på samme måde finder der et møde sted mellem de nordiske markedsministre inden EFTAs næste rådsmøde, der finder sted i slutningen af oktober i Lissabon.

Jeg vil naturligvis ikke sige — og det ville også være uberettiget af mig — at der af disse kontakter vil udspringe et nordisk markedsinitiativ. Det kan jeg ikke udtale mig om, men jeg tror, det er af stor betydning, at vi i Norden holder den europæiske debat levende, og at vi engagerer os i den så aktivt som muligt.

Det var tydeligt, som også hr. Poul Møller bemærkede det i går, at den svenske statsminister især var interesseret i at forberede og fremkalde den dialog mellem de syv landes frihandelsområde og de seks landes fællesmarked, som tidligere har været forsøgt, og hvor der fra Københavns-mødet foreligger en opfordring til fællesmarkedslandene, som endnu ikke er blevet besvaret.

Der kom imidlertid også andre resultater ud af de dansk-svenske samtaler. Vi har her i landet et embedsmandsudvalg siddende, der skal undersøge hele forholdet bl. a. mellem vor lovgivning og lovgivningen i fællesmarkedet, og i Sverige har man et tilsvarende udvalg siddende. På dansk forslag blev der enighed om, at disse to udvalg skal træde i forbindelse med hinanden og udveksle erfaringer og synspunkter. Det er måske et af de små skridt, men jeg tror, det er af betydning, at det bliver gjort.

Endelig var der ved disse dansk-svenske samtaler enighed om at undersøge mulighederne for en fælles nordisk optræden i Kennedyrunden. Dette er forberedt gennem nogle dansk-norsk-svensk-finske møder på embedsmandsplan. Det er klart, at før der kan træffes endelig beslutning herom, må der ske nærmere samråd med de politiske partier og med erhvervene, men rent umiddelbart er det forståeligt, at hvor det enkelte nordiske land i disse internationale toldnedsættelsesforhandlinger og over for fællesmarkedet kun vil veje forholdsvis lidt til, dér vil, hvis det er muligt at føre forhandlingerne i fællesskab, Danmark, Norge, Sverige og Finland have en ganske anderledes vægt.